

August II Mocny

August II Mocny urodził się 12 maja 1670 r. w Dreźnie. Był synem Jerzego III Wettyna i Anny Zofii Oldenburg. W młodości odbył liczne podróże po zachodniej części Europy. W 1694 r. został elektorem saskim, obejmując władzę po swoim zmarłym bracie Janie Jerzym IV Wettynie. Na sejmie elekcyjnym w 1697 r. jego konkurentem o polski tron był francuski książę Franciszek Ludwik de Bourbon-Conti. Więcej głosów zdobył książę Conti, ale August nie pogodził się z porażką, zebrał wojska i wyruszył ze Śląska do Krakowa po insygnia królewskie. Po drodze zwiększał swoje poparcie wśród szlachty, składając intratne obietnice. Po przybyciu na Wawel nie mógł zdobyć insygniów, ponieważ drzwi do skarbcza były zamknięte, a większość kluczy posiadali nieżyczliwi mu senatorzy. Wykuto, zatem dziurę w ścianie i zabrano insygnia bez otwierania skarbcza. Książę Conti przybył do Gdańska razem z kilkoma francuskimi okrętami, ale w wyniku nacisków Rosji popierających Augusta opuścił Gdańsk. August II Mocny został koronowany na polskiego króla 15 września 1697 r. W 1699 r. Liga Święta, czyli sojusz państw katolickich, do którego należała także Rzeczpospolita, podpisał z Imperium Osmańskim traktat w Karłowicach na mocy, którego do Polski powróciło Podole i Prawobrzeżna Ukraina. Pokój ten zakończył wojny polsko-tureckie. Władca pragnął odzyskać spod szwedzkiego panowania Inflanty. W 1700 r. sprzymierzony z Rosją, rozpoczął działania wojenne przeciw Szwecji. Armia polsko-sasko-rosyjska nie była jednak w stanie wygrać z siłami szwedzkimi. Do 1703 r. Szwedzi opanowali duże tereny Rzeczpospolitej.

August II Mocny został zmuszony do abdykacji w 1706 r. wyniku pokoju w Altranstadt. Tron polski objął popierany przez Szwedów Stanisław Leszczyński. Jego poprzednik ponownie przejął władzę po klęsce Szwedów w bitwie pod Połtawą 8 lipca 1709 r. W 1715 r. zawiązała się przeciwko królowi konfederacja tarnogrodzka, jako wyraz sprzeciwu szlachty wobec stacjonowania wojsk saskich w Polsce. Spór zakończyło podpisanie traktatu warszawskiego w 1716 r., w którym zapisano m.in., że wojska saskie mogą przebywać i wkraczać na terytorium Rzeczpospolitej tylko w określonych warunkach. August II znany był z życia w luksusie – jego dwór w Dreźnie uchodził za jeden z najwspanialszych w Europie, a sam monarcha słynął z zamiłowania do sztuki, architektury i wystawnych bali. To za jego panowania Drezno zyskało przydomek "Florencji nad Łabą". Był mecenasem artystów, kolekcjonerem dzieł sztuki i inicjatorem licznych budowli w stylu barokowym. Na uwagę zasługuje jego życie prywatne – podobno miał nawet kilkaset kochanek, a liczba jego nieślubnych dzieci sięgała kilkudziesięciu. Za panowania Wettyna przebudowano warszawski pałac znany dzisiaj, jako Pałac Saski, przy którym założono także Ogród Saski. August II Mocny zmarł 1 lutego 1733 r. w Warszawie, został pochowany na Wawelu.